

המור השביעי

מסביב לגת-רמון

כָּבֵר גּוֹלֵשׁ הַתְּלַב וְשׁוֹצְפִים הַפִּירִים...
 מִי שָׁם לִבּוֹ יִזְהַט הַמַּקְבָּח וְיִרְשׁוּנוֹ
 מַגְגּוֹת וּגְזוּזָטָרָה
 עֲקָרֵת-חֲבִית
 עוֹקְבוֹת אֶסֶר פֶּלַח אֵיבְנוֹבִיץ' יִרְשׁוּבוֹ

„הוא לובש מעילו“, הוא חובש
 אֵת הַכַּבֵּעַ.
 „הוא לדלת נגש“, הוא עומד.
 „הוא פביט“,

„הוא יוצא“, הוא חוזר...
 כָּל נְשִׁי-שֶׁגִּדְהָרְבֵעַ
 מִמְרוֹמֵי מַשְׁלָטִים מִשְׁתַּתְּמוֹת בְּמַעֲרָפִית.

נִשְׁכְּחוּ הַתְּצִיל, הַקְּשׁוּא וְהַמְרָד,
 נִעְזְבוּ הַדְּנָדִים, הַסִּירִים, הַכְּבִיסוֹת...
 יֵשׁ אוֹמְרִים: קִרְתָּנוֹת,
 טַרְדָּנוֹת מִיִּתְרָת...
 אָבֵל לֹא, יָדִידִי! זֹאת לֹא זֹאתוֹ

יִתְבֵּן כִּי הַעֲדָק אֶפְ-ן... הַיְדֻעָתוֹ
 הַתְּקוּפָה הִיא גְדוּקָה מִתְּפִיסָה וּמִשָּׁג,
 וּמִתּוֹךְ הַמַּטְבַּח הַעֲשֵׂן שֶׁמִּלְמַטָּה
 לֹא-מִזִּיק לְפַעֲמִים
 לְעֵלוֹת עַל הַגֵּב.

וְלִרְאוֹת אֵת פְּלֵאֵי הַיָּמִים... וְלִשְׁכַּח
 לְשִׁעָה, קִלְחוֹת פְּרִטִיּוֹת וְסִירִים,
 אֵל תֹּאמֶר „זֶה מוֹבֵן כֹּה“...
 נְחוּץ לָנוּ כֹּה...
 וְרַבִּים אֵת הַכַּח הַזֶּה חֲסֵרִית.

יֵצֵן יֵשׁ גַּם בְּיוֹם עֲסָקָנִים רַבִּי יַגַּע
 וְנוֹשְׂאֵי תַפְקִידִים וּבּוֹנֵי-עַל־עֲמִיד,
 שְׂאֵינָם יְכוּלִים
 וְאִפִּילוֹ לְרַגַּע
 לְהַסְסִיק מִלְדָּאג לְכְּבִיסָה הַפְּרִטִית:

לְפָרְסוֹם הַנְּרָמִים וְלַחֲמוֹם הַפְּרוֹגְרָמוֹת-
 וּמִוֵּל כָּל מְאָרֶע, אִם פְּעוּט וְאִם רַם,
 הֵם שׁוֹקְדִים אֵיךְ אֶמְשָׁר
 לְצָרְמוֹ פֹּה וְשָׁם עוֹד
 בְּתַבְלִין לְמַרְק הַמַּבְשָׁל בְּסִירָם.

זֶה מְרָגֵשׁ, זֶה מְרָגֵשׁ פֹּה יוֹתֵר מִכּוֹת,
 בְּכַרוֹנִים, בְּיִשִּׁבוֹת, בְּנוֹעִירוֹת, בְּכָל תַּג,
 מַעֲשִׂים יְכוּלִים, פְּעֻקְרַת חֲבִית,
 לְמַבִּיט בְּהִיִּסְטוֹרִיָּה יִשְׂרָאֵל מִן הַגֵּב.

וְחָבֵל, בְּלִירוֹת מְדִינָה וּמִמְלָכֶת
 לְפַעֲמִים זֹו מְצוּהָ, לְפַעֲמִים זֹו הַכְּרָח
 „מָה רְאִיתִי?׃ יִשְׁאַל אוֹתָךְ פַּעַם הַמְּרָד...
 מָה תָּשִׁיב לוֹ?
 הִיִּתִי עֲסוֹק בְּמַטְבַּח?...”

וְלָכֵן הַתְּהַלָּה לְנָשִׁים-שְׁפָרְבֵעַ
 שֶׁנִּתְּנוּ אֵת הַלְּקַח הַטּוֹב וְהַעֲדָק:
 כִּי כִּזְאֵי לְפַעֲמִים לְעַמֵּד עַל הַגֵּב...
 וְאִפִּילוֹ מַעֲט יִחַרֵּךְ הַמְּרָק.